

ת"פ 29491/08 - מדינת ישראל נגד אסמה אבו זיד

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 29491-08-14 מדינת ישראל נ' אבו זיד (עוצר) 29 בינואר 2015

בפני כב' השופטת רונית בש

בעניין: מדינת ישראל

המואשימה

נגד

אסמה אבו זיד (עוצר)

הנאשם

גור דין

מבוא א.

בדיון שהתקיים בפני ביום 18.12.2014 הורשע הנאשם בתיק זה, על פי הודהתו בעבודות כתוב האישום, אשר תוקן במסגרת הסדר טיעון בין הצדדים (ראה במ/1), בביעוע עבירה של שוד, עבירה לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"). יובהר כי לא גובש בין הצדדים הסדר טיעון לעניין העונש.

ב. כתב האישום המתוקן

בעבודות כתוב האישום המתוקן נטען, כדלקמן:

ביום 13/8/14, סמוך לשעה 14:20, הלכה סבטנה וינוקורוב (להלן: "המתלוננת") ברוח' הרב קוק במלואות, כשבייה מכשיר סלולארי מסוג אייפון 4 (להלן: "האייפון"), הצמוד לאוזנה השמאלית. באוთה עת הלה הנאשם אחורי המתלוננת, זאת במטרה לשוד ממנה את האייפון. בשעה 14:25, לערך, ניגש הנאשם אל המתלוננת, מישר בחזקה בידה השמאלית אשר אחזה במכשיר האייפון ומשר מידה את המכשיר. כתוצאה לכך, נפלו משקפייה של המתלוננת לרצפה ונשברו. לאחר מכן הנאשם נמלט בΡΙΤΗΑ μηνός.

במעשיו, כמתואר לעיל, גנב הנאשם את מכשיר האייפון, כשבשעת המעשה או בתכווף לפניו או לאחריו ביצע מעשה אלימות במתלוננת או בנכס כדי להשיג את הדבר הנגניב, לעכובו אצלו או כדי למנוע התנגדות לגניבה או להתגבר עליה.

ג. טייעוני המואשימה לעונש

בפתח הדיון בפני ביום 25/1/15 הגיע ב"כ המואשימה את גליון המרשם הפלילי של הנאשם (ת/1).
עמוד 1

כמו כן הגיע ב"כ המאשימה את טיעוני המאשימה לעונש בכתב (ת/2) וכן אסופה פסיקה (ת/3) להמחשת עמדתה העונשית של המאשימה. יוער כבר עתה, כי עיון באסופה הפסיקה הנ"ל מלמד בדבר מקרי שוד החמורים בנסיבות ושותים מנסיבות המקירה דן, לרבות שוד של קשיים. יובהר, כי המתלוונת בתיק זה אינה קשישה, כי אם ילידת שנת 1963.

.4. ב- ת/2 ציין ב"כ המאשימה כי עובדות כתוב האישום מלמדות על חומרת מעשיו של הנאשם, אשר ביצע את המעשה תוך תכנון מוקדם ומעקב אחריו המתלוונת ולא מתוך החלטה ספונטנית ורגעית. עוד ציין ב"כ המאשימה כי הנאשם ביצע את העבירה כנגד עוברת אורח אקרראית אשר הלכה לתומה ברוחב.

.5. ב"כ המאשימה הטועם ב- ת/2, כי עבירות השוד הינה מן החמורים שיש בספר החוקים וכי לא בצד הצבא המחוקק בצדיה עונש חמור. להמחשת הטיעון הנ"ל הדגיש ב"כ המאשימה, תוך הפניה לפסיקת בית המשפט העליון, כי בתים המשפט קבעו כי מעשי שוד בכלל ומעשי שוד המבוצעים כלפי מכשירי טלפון ניידים בפרט, הרכנו נפוצים עד כדי היומם "מכת מדינה".

.6. עוד נטען ע"י ב"כ המאשימה, כי המסוכנות הנשקפת מהתנהגות הנאשם, כמתואר בכתב האישום, וכן מקרים דומים בהם הורשע, מתבטאת בפגיעה קשה בביטחון האישי של הפרט ובשלמות גופו. כן ציין ב"כ המאשימה ב- ת/2 כי הנאשם בחר ב"טרף קל", תוך שעקב אחר המתלוונת עד לנקודת הזמן הנכונה מבחינתו לצורך ביצוע זמנו.

.7. ב"כ המאשימה טען ב- ת/2 כי הערך המוגן שנפגע מעשיו של הנאשם הוא, זכותה של המתלוונת לביטחון אישי ושלמות גופה, בציינו את התכnon שקדם לביצוע העבירה ואת חלקו המלא של הנאשם ביצועה, כמו גם את הנזק החמור שיכל להיגרם לקורבן העבירה ואת הנזק שנגרם בפועל (גניבת הפלפון, שבירת משקפי המתלוונת וכן נזק נשפי כתוצאה מפגיעה בביטחון האישי של המתלוונת). יוער בנקודה זו כי ב"כ המאשימה הבahir בדיון בפניו, כי מכשיר הטלפון הנידח הושב לידי המתלוונת.

.8. ב"כ המאשימה טען ב- ת/2 למתחם עונש הולם בגין דין הנע בין 3 שנות מאסר בפועל ל- 6 שנים מאסר בפועל, זאת הצד רכיבי עונשה של מאסר על תנאי, פיצוי ל佗ות המתלוונת וקנס כספי. עוד ציין ב"כ המאשימה, אשר לנסיבות שאין קשרות לביצוע העבירה, כי הנאשם בעל עבר פלילי עשר הכלל כ- 12 הרשעות קודמות בעבירותות שונות - עבירות שעוניין - החזקת סמים, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, גניבה, הונאה, התפרצויות, תיגרה, תקיפה, מעשה מגונה בכוח ושימוש ברכב ללא רשות.

ב"כ המאשימה ביקש למוד מעברו הפלילי של הנאשם בדבר מסוכנותו של הנאשם כלפי הציבור כולו. לפיך, ובהעדר שיקולי שיקום, ביקש ב"כ המאשימה להثبت על הנאשם מאסר בפועל ברף העליון של מתחם העונשה הנ"ל, תוך הוספה רכיבי העונשה הנזכרים לעיל.

טייעוי ההגנה לעונש

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

.9. ב"כ הנאשם ציין, בפתח טיעונו לעונש בדיון בפניו, את הودאת הנאשם בהזדמנות הראשונה, אשר חסכה מזמןינו היקר של בית המשפט וכן חסכה את העדת המתלוונת והביעה הפנמה ולקיחת אחראיות מצדיו של הנאשם.

ב"כ הנאשם הגיע פסק דין שניית ע"י בית המשפט העליון בע"פ 12/7655 **אדريس פיסל נ' מדינת ישראל** (4.4.13) - ראה נ/1 (להלן: "ענין פיסל"). בפסק דין הנ"ל דובר במערער שהורשע בבית המשפט המחויז, על פי הודהתו, בעבירות שוד, לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין. כמו כן דובר בענין פיסל בשוד של מכשיר טלפון ושל סכום של כ- 500 ₪ ע"י המערער וע"י שניים נוספים מידי נפגע העבירה, תוך תקיפתו ע"י השלושה ותוך שאחד מהשלושה האחרים ריסס לעברו של המתלוון תרסיס שגרם לכאבם בעיניו. בענין פיסל הושת על המערער בבית המשפט המחויז עונש של 30 חודשים מאסר בפועל תוך קביעת פיצוי לנפגע העבירה בסכום של 1,000 ₪, לרבות מתן צו להשבת מכשיר הטלפון הנheid וסכום הכספי לידי נפגע העבירה.

בית המשפט העליון קבע בענין פיסל כי **"היעון בפסקיקה מעלה שמתחם הענישה הרואית לעבירות שוד שבוצעו בנסיבות דומות,كري, בוצעו באופן 'ספונטאני', ללא תכנון מוקדם ולא שימוש בנשק, תוך שלנפגע העבירה נגרמו נזקים שאינם חמורים, עומד על תקופה של 6 חודשים מאסר עד 2 שנים מאסר..."** (ראה פיסקה 8 לפסק הדין). לפיכך, ובהתאם גילו הצעיר של המערער הנ"ל, הודהתו והעדר עבר פלילי, הופחת עונש המאסר שהושת עליו לעונש של 20 חודשים מאסר.

.10. ב"כ הנאשם הוסיף וטען, כי במקרה דין יכולת המआימה להעמיד את הנאשם לדין בגין עבירה של תקיפה לשם גניבה, אולם בחרה להעמידו לדין בגין עבירת שוד. עוד הטיעים ב"כ הנאשם בנסיבות זיה, כי עבירת השוד מצויה בנסיבות דין במדרג הנמוך ביותר של עבירות השוד. ב"כ הנאשם טען כי מתחם הענישה במקרה שלפנינו צריך לנوع בין 6 חודשים מאסר בפועל ל- 24 חודשים מאסר בפועל וביקש מבית המשפט להשת על הנאשם עונש שלא יתרוג מ- 10 חודשים מאסר בפועל, בצדנו כי במקרה דין לא נגרם כל נזק פיזי למTELוננט ולא נעשה שימוש בנשק.

.11. עוד הוסיף ב"כ הנאשם וצין את חריטת הנאשם שגילו 39 שנה ואשר חוות נסיבות חיים קשות. ב"כ הנאשם הדגיש כי הנאשם חי בעזובה וכי בני משפחתו אינם מתיזבים לתמוך בו במהלך הדיונים המשפטיים, דבר מהוואה אינדיקטיה לנסיבות חייו הקשות.

.12. הנאשם, בדבריו בפני בית המשפט, הביע צער וחרטה על מעשיו והבטיח כי לא ישוב על מעשיו לעולם.

ה. דיון והכרעה

.13. תיקון מס' 113 לחוק העונשין מתחווה את העיקרי המנחה כiom את **ביהמ"ש** בבואו לגזר דין של הנאשם, שהינו, לפי סעיף 40 בחוק העונשין, עיקרון ההלימה, לפי צורך להתקיים יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. יחס זה מבטא,

למענה, את עיקרון הגמול (ראה ע.פ. 10/1523 פלוני נ' מדינת ישראל, 12/4/18, לא פורסם). סעיף 40 ג' לחוק העונשין קובע כי, על בהמה"ש לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצעו הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה הנ"ל. לשם כך, יתחשב בהמה"ש בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידה הפגיעה בו, בנסיבות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה, הכלולות בסעיף 40 ט' לחוק העונשין.

14. הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע עבירת השוד על ידי הנאשם הינו בטמונה של המתלוננת, זאת בצד הפגיעה ברוכשה. ודוק, בנידון דין נפעה זכותה של המתלוננת להלן, ללא תחושת מORA ופחד, ברחובות העיר. עבירת השוד במקורה דין פגעה בזכותו הנ"ל של המתלוננת, כמו גם בגופה וברוכשה (הנאשם משך בחזקה בידה השמאלית של המתלוננת בה אחזה את מכשיר הטלפון הנייד, ובכך בבד משך מידת המכשיר הנ"ל וכותצתה מכך נפלו משקפיו המשמש של המתלוננת ונשברו). בכךודה זו אוסיף את הפגיעה בפרטיותה של המתלוננת, שכן עסקינו בגיןת מכשיר טלפון נייד המכיל, מטבע הדברים, מידע אישי, דבר שהוסיף במקורה שפנינו לפגיעה הרגשית במתלוננת, אם כי בסופו של יומ הושב מכשיר הטלפון הנייד לידיה.

15. בית המשפט העליון התייחס בפסקתו לחומרה הטמונה ביצוע עבירות שוד של מכשירים סלולריים, כפי שעולה, בין היתר, מפסק הדין בע"פ 588/13 פלוני נ' מדינת ישראל (27.8.13), זאת כהאי לישנא:

"למרבה הצער, הפקו בתקופה האחרונה, מעשי השוד ובעיקר ככל שמדובר בשוד של מכשירים סלולריים יקרים ערך, לתופעה שניית להגדירה כ"מכת מדינה", כאשר חדשות לבקרים מדווחים אנו על תקיפה של קורבנות חסרי הגנה, על-ידי שודדים אלימים וחסרי מעצורים, המבקשים לשדוד את רכושם ולזקות ברוחם כספי קל וזמן (ראו, לעניין זה, דברי חברות, המשנה לנשיא מ' נאור בע"פ 6378/11 בסול נ' מדינת ישראל [פורסם בנוו] (31.7.201)). מעבר להיבט הכספי והכלכלי של התופעה, יש ליתן את הדעת לפגיעות הפיזיות, ולא פחות חמור מכך, לפגיעות הנפשיות הנגרמות לקורבנות העבירה, הצד הפגיעה בשלומו ובבטחו של הציבור בכללות".

16. במסגרת בוחנת הנسبות הקשורות ביצוע עבירת השוד בתיק זה, כנדרש מכוח סעיף 40 ט לחוק העונשין, ניתן לוחות הנאשם, כי חלקו ביצוע העבירה הוא מלא וכן כי הנאשם תכנן את ביצוע העבירה, תוך שיעקב אחר המתלוננת שפצעה לתומה ברוחב, אם כי אין עסקין בתוכנן מתחכם, כי אם בתוכנן כמעט ספונטאני, בתכווף לbijoux העבירה.

עוד ניתן כי יכול היה להיגרם למתלוננת כתוצאה ממשיכת ידה השמאלית בחזקה ע"י הנאשם נזק חמור יותר מהנזק שנגרם בפועל, שהינו הרוכשי הנזכר לעיל, בצד הנזק הרגשי. בכךודה זו יש ליתן את הדעת לדברי הסניגור בפני, לפיהם עבירת השוד בתיק זה אינה מצויה במדד הגובה של עבירות

השוד, זאת בעיקר על רקע העובדה שלא נגרם למתלוונת נזק גופני ובהינתן התכונן המהיר של העבירה ואו שימוש בנשק במהלך ביצועה.

.17. במסגרת בחינת מדיניות הענישה הנהוגה בגין עבירות שוד, במקרים הדומות לנסיבות ביצוע העבירה שבפניינו (שוד של מכשיר טלפון סלולרי מעוברת אורה ברחוב), יוצינו גזר דין הבאים:

* בת"פ (מחוזי חיפה) 37385-04-13 **מ"י נ' פלוני ואח'** (פורסם בנבו, ניתן ביום 3.9.13) הושת על נאשם שהורשע, עפ"י הודהתו, בעבירה לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין (שוד של מכשיר טלפון נייד) עונש של 21 חודשים מאסר בפועל, תוך קביעת מתחם ענישה הולם בין שנת מאסר ל- 3 שנות מאסר. ערעור על גזר הדין הנ"ל נדחה (ראה ע"פ 7684/13 **פלוני נ' מ"י**,פורסם בנבו, 16.3.14).

* בת"פ (מחוזי ירושלים) 26081-08-12 הושת על נאשם, שהורשע עפ"י הודהתו, בביצוע שתי עבירות של גנבה וביצוע עבירת שוד, במהלכן גנבו פלאפונים, עונש של 6 חודשים מאסר בפועל בעבודות שירות, זאת לא בלי היסוס ותוך מתן הדעת לגלוי הצעיר של הנאשם, לעברו הנקי ולהמלצת שירות המבחן להשת על הנאשם צו מב奸, הצד עונש של מאסר בפועל בעבודות שירות ומאסר על תנאי.

* בת"פ (מחוזי חיפה) 9343-07-14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (ניתן ביום 14/12/23) דובר בנאשם שעקב ברחוב אחר המתלוונת, ולידת 1950, במטרה לשודד אותה. בהמשך לכך, ניגש הנאשם אל המתלוונת ומשך בחזקה ברצועת התקיק שלה, במטרה לגנוב אותו, אולם המתלוונת אחזה בו בחזקה. הנאשם לא הירפה והמשיך למשוך את התקיק של המתלוונת, אשר נבהלה מעשהו והחלה לצעק ומשגב חרשה, כי הנאשם יפגע בה, הרפטה מהתקיק. הנאשם משך את התקיק מיד מהתלוונת ובו סכום כסף קטן במזומנים, כרטיס אשראי ופריטים אישיים נוספים ונמלט מהמקום. הנאשם הנ"ל הורשע בביצוע עבירה שוד, מכוח סעיף 402(א) לחוק העונשין, אשר בוצעה כאמור במקרים הדומות לנסיבות המקירה דן. בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט משה גלעד)קבע, כי עסקין בשוד של אישה מבוגרת בת 64 (בנידון דין עסקין באישה פחות מבוגרת, בת 51) וקבע מתחם ענישה הולם שנע בין 12 חודשים מאסר בפועל ל- 30 חודשים מאסר בפועל, בצדינו כי במקרים חריגות מיוחדות יכול הרף הנמוך של מתחם הענישה לרדת לרף של 6 חודשים מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות. על הנאשם הנ"ל, אשר הודה בהזדמנות הראשונה ואשר בעברו הפלילי הרשות קודמות, אם כי ישנות, הושת עונש של 20 חודשים מאסר בפועל, בגין ימי מעצרו, הצד רכיבי ענישה של מאסר על תנאי ופיזי לטובת המתלוונת.

.18. בצד הפסיקה הנ"ל יש לציין את פסק דיןו של בית המשפט העליון בעניין פיסל, אשר הוגש בתיק זה ע"י הסניגור (נ/1), ממנו עולה, כאמור לעיל, כי מתחם הענישה ההולם בגין עבירה שוד שבוצעה באופן "ספונטאני", ללא תכנון מוקדם ולא שימוש בנשק, תוך שלងגעו העבירה נגרמו נזקים שאינם חמורים, עומד על תקופה שבין 6 חודשים מאסר בפועל לבין שנתיים מאסר בפועל.

.19. לאחר שבחנתי את נסיבות ביצוע העבירה, כמו גם את מדיניות הענישה בגין עבירות שוד שבוצעה במקרה הדומות לנסיבות המקירה שבפניינו, הנני בדעה כי מתחם העונש ההולם, במקרים של תיק זה, נע בין עונש של 12 חודשים מאסר בפועל ל- 24 חודשים מאסר בפועל. במקרה זו יצוין, כי במקרים ביצוע העבירה בנידון דין אין מצדיקות קביעת רף תחתון של 6 חודשים מאסר בפועל בלבד, במסגרת קביעת

מתחם העונש הולם. ודוק, אל לנו להתעלם מכך שהנאשם ניצל במקורה שבפנינו את כוחו הפיזי ותוֹרַכְיָה כרך במטלוננט, אשר פסעה לה לתומה ברחווב, זאת לאחר שעקב אחראית במטרה לבצע את זמנו ולשודד ממנו את מכשיר הטלפון הנייד שלו. בנקודה זו יפים דבריו הבאים של בית המשפט העליון, מפי כב' השופט רובינשטיין, בע"פ 5617/13 **כהן נ' מדינת ישראל** (27/5/14): "שוד אשה עוברת אורח הוא התאנות לטרף קל וחלש כספית על פי רוב מן התוקפים, מאורע הנתקף בהפעטה מריה, שהקרבן איננו מצפה לה, מאות גחלנים החומדים את ממוני ורכשו של הזולת بلا שעמלו בו; והאימה מבנית ומובנת בנסיבות אלה".

.20. במסגרת בוחנת הנسبות, אשר אין קשרו במעשה העונשין, תצווין הודהת הנאשם בהזדמנות הראשונה, אשר חסכה הן מזמן היקר של בית המשפט והן את הדעת המטלוננט, כפי שטען ב"כ הנאשם בנקודה זו ובצדך. עוד יש להוסיף, לטובת הנאשם, את החרטה והצעיר שהביע בפני בית המשפט, כמו גם את הבטחתו כי לא ישוב לסתורו. כאמור לעיל אוסיף את טיעוני הסניגור באשר לנسبות חייו הקשות של הנאשם בן ה- 39, החי בעזובה כאדם מנודה. עם זאת, מנגד, יש ליתן את הדעת, לחובת הנאשם, לעברו הפלילי הכול בחובו הרשעות קודמות בעבירותות שונות, לרבות הרשעות בעבירות רכוש שונות, אם כי חלק לא מבוטל מהרשעותיו הקודמות של הנאשם (הרשעות 12-6 ב- 1/ה) הין הרשעות ישנות.

עוד אוסיף כי, לדידי, קיים צורך, בנسبות המקירה דין ונוכח עברו הפלילי של הנאשם, בהרטעתו מפני ביצוע עבירה דומה נוספת, כאמור בסעיף 40 לחוק העונשין.

.21. לאחר שבחןתי, כאמור לעיל, את תמונות הנسبות שאין קשרו במעשה העבירה בתיק זה, הנני בדעה כי מן הראוי להשית על הנאשם עונש של מאסר בפועל לתקופה של 18 חודשים, בגיןו תקופת מעצרו, זאת מצד רכיבי ענישה של מאסר על תנאי משמעותי ומרתייע ופייצי לטובת המטלוננט.

.22. סיכומו של דבר, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

מאסר בפועל לתקופה של 18 חודשים, בגיןו ימי מעצרו (ימים 14/8/13).

מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים למשך 3 שנים וה坦אי הוא כי לא יעבור עבירה רכוש מסווג פשע לפי חוק העונשין, התשל"ז-1977 ירושע בגינה.

מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים וה坦אי הוא כי לא יעבור עבירה רכוש מסווג עוון, למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ירושע בגינה.

הנני מורה לנואם לפצות את המטלוננט (עדת התביעה מס' 1, גב' סבטלנה יינוקורוב) פייצי בסכום של 3,000 ל"נ, אשר יפקד ע"י הנאשם עבור המטלוננט בקופה בית המשפט בשישה תשלוםmons חודשיים, שווים ורצופים, בסך 500 ל"נ כל אחד, החל ביום 15/4/15 ואילך.

על המאשינה להמציא העתק מגזר הדין למතלוננת וכן עליה להמציא תוך 7 ימים במצוות בית המשפט הودעה בכתב בדבר פרטיו החשובים של המתלוונת אליו ניתן להעביר את כספי הפיצוי הנ"ל.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט' שבט תשע"ה, 29 ינואר 2015, במעמד ב"כ המאשינה הנאשם וסגנו.